

Нѣкжде задъ менъ, навѣрно, младъ артистъ —
стихчета любовни съ патосъ рецитира,
но така, че въ смѣхъ се скжса горъкъ листъ,
падна и подвзе го вѣтъръ възъ баира.

Свечерява. Хладъ повѣва. Въ огънь азъ горя,
а народъ гъмжи навредъ изъ Хисарлъка
и отсамъ-оттамъ — срѣдъ гжстата гора
на отмора двойки влюбени прехвъркатъ.

Връщамъ се въ квартирата пембяно-синъ
и въ двубоя новъ съсъ яростната треска —
тъй презъ часъ, презъ два, задавамъ се съ хининъ
и се чудя, кой ще победи нощеска.